

Balance ved det kongelige Teater, var en utopisk og fantastisk Bestræbelse. Naar det er den ærede Ministers Standpunkt, at det, at Teatret med sine Indtægter skal betale sine Udgifter, er utopisk og fantastisk, venter jeg mig meget lidt i økonomisk Henseende af den ærede Ministers Styrrelse. Den ærede Minister sagde: Det bliver ikke godt ved Teatret, førend vi fjerne os fra denne utopiske og fantastiske Anskuelse. Jeg tror, at det vilde være bedre, dersom den ærede Minister fjernede den psykologiske Kraft, der i Ojeblikket staar i Spidsen for Teatret, og søgte at skaffe sig en anden, der alvorlig arbejdede paa at skaffe Balance, og som ikke havde den Opfattelse, at det var et utopisk og fantastisk Maal at stræbe efter. Ved Postering — saaledes som det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius) antydede — at opnaa noget, tror jeg, som jeg tidligere har sagt, aldeles ikke paa. Om vi sætte en bestemt Sum til Teatret, eller vi postere det med Balance, det kan være afkurat lige godt. Den bestemte Sum garanterer os ikke i ringeste Maade mod, at den bliver overskreden, afkurat paa samme Maade, som nu Budgettet bliver overskredet. Det var jo netop Overstridelser af den Art, som i sin Tid motiverede, at vi toge Budgettet op. Vi have et analogt Forhold paa Finansloven paa et andet Punkt, som, tror jeg, meget flaaende illustrerer, hvad jeg her siger. Det er Frederiks Hospital. Der have vi fulgt det ærede Medlem fra Storeheddinge. Der have vi intet Budget opført her paa Finansloven, vi have sat en bestemt Sum, men det ærede Medlem ved jo bedre end nogen af os andre, at den Sum er gaaet meget betydelig op, ikke en Gang ifølge Bevillinger her, men endogsaa uden Bevilling. Nu ere vi i Nar for Frederiks Hospital gaaet den Vej, at vi have sagt: Dette med den bestemte Sum gaar ikke, vi maa have noget mere Budget. Det have vi alle været enige om, men dersom vi nu ere enige om det for Frederiks Hospital, vilde det dog se meget mærkeligt ud, om vi for Teatrets Bedkommende gøre lige det modsatte, lade Budgettet gaa ud og sætte en bestemt Sum. Nej, i Virkeligheden er det saa, at opgive vi Budgettet, give vi det hele ud af vore Hænder, saa er der ingen Mulighed længer for nogen offentlig Kritik eller for det Tryk, der dog derigennem kan øves paa en Teaterbestyrelse. Det konstitutionelle Tryk, der gennem Ministeren kan øves paa Bevillingspørgsmaal, er jo i Ojeblikket ikke af noget særlig praktisk Værd.

Jeg kommer nu til de 10,000 Kr., de ekstraordinære Understøttelser, og der er jeg

jo ganske enig med den ærede Minister eller den ærede Minister med mig om, at dette er en Bevilling, der gives under Ministerens Ansvar; at den selvfølgelig gennem den daglige Administration administreres af Teaterchefen, er jo ogsaa noget, vi ikke behøve at tale nærmere om — men altsaa under Ministerens Ansvar. Den ærede Minister sagde, at dette Ansvar kunde ogsaa være effektivt, idet Ministeren kunde have set Regnskaberne efter og gjort sig bekendt med, hvorledes Kontoen var bleven anvendt. Det er rigtigt, men Sagen er jo netop den, at det har den ærede Minister jo ikke gjort, og det er jo igen Grunden til, at hele dette Spørgsmaal er kommet op, idet den ærede Minister ikke tidligere har kunnet sige for denne Postes Bedkommende, hvad han sagde i Dag: Jeg kender den Sag og garanterer for, at den er i Orden; det har han ikke kunnet sige tidligere. Naar den ærede Minister henviser til, at denne Bevilling stadig er gaaet gennem den administrative Revision, er det jo aabenbart ikke nogen Garanti af den Art, der her er Tale om. Thi den administrative Garanti er jo fuldstændig fuldstgjort, naar der foreligger regnskabsmæssig meddelte Bilag om, at Bevillingen er brugt inden for det formelle Omraade, der er sat for Bevillingens Anvendelse, men den administrative Revision gaar selvfølgelig ikke ind paa nogen Realkritik af Kontoens Anvendelse, det ligger jo ganske uden for den. Altsaa naar de 10,000 Kr. ere anvendte til Menneſter, der fungere ved Teatret, og der ikke er anvendt mere, saa er den administrative Revision færdig, saa er der ikke mere derved at gøre, men det, som vi her ville have at vide, er jo netop, om denne Sum er anvendt i Teatrets sande Interesse, det er det, Tvivlen drejer sig om, og derom kan den administrative Revision ikke sige det allermindste. Derom kunde kun den ærede Minister sige os Bæst, men det har han afflaaet. Den ærede Minister har jo nægtet Finansudvalget at give Oplysninger om, hvorledes denne Konto i det enkelte er bleven anvendt i de senere Nar. Det har været den ærede Ministers Stilling hidtil. I Dag derimod har den ærede Minister gjort en Forandring, lad mig sige en Forandring til det bedre, idet han har sagt, at han ikke havde noget imod at meddele Finansudvalget til Finansudvalgets Underretning, hvorledes denne Konto er bleven anvendt. Dette Tilbud har ikke foreligget tidligere for Finansudvalget. Maaſte den ærede Minister vil sige, at vi hidtil ikke have stillet den Fordring, men dertil vil jeg sige, at det gør Finansudvalget aldrig. Finansudvalget kræver sine